

мыслили да станете милостивы, какво щж станѣ азъ сыромахъ ?

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Слушайте Губета, вы сте най-старый и най-добрый ми повѣреникъ...

ГУБЕТТА

Ето вече петнадесеть годины както съмъ вашъ сътрудникъ.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Добрѣ ! — Кажете сега, драгий ми пріятелю, вѣтхый ми повѣрениче, не желеа ли вече душата ви да хване другъ пжтъ за живѣяніе ? Не желаете ли вый както и азъ да бждете благословенъ, а не проклѣтъ ? Не сж ли доста лошы-тѣ дѣла кои-то смы направили до сега ?

ГУБЕТТА

Виждамъ че искате да станете най-добродѣтелна жена въ свѣтъ-тѣ.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Не ли е захванало, Губетта, да ви дотѣгва поведеніе-то ни, безчестно-то ни прочуваніе ?

ГУБЕТТА

Никакъ. Кога-то минувамъ въ улици-тѣ на Сполетъ, истижъ че чувамъ нѣкои-си дебелаци да шушукать около мене : „Хж ! този е Губетта, този е безчеловѣчный Губетта, немилостивый Губетта, отрова, обѣсило за него !“ Да, тѣй говорятъ за мене' и ако не съ уста, то съ очи. Нѣ що ми става мене ? Азъ съмъ навикналъ на укору, както войникъ-тѣ на папа-га е наученъ да стои въ църква.